

- от друга страна, при условията на евентуалност, на факта, че Комисията приложила погрешно посоченото решение на Общия съд.
2. Второто правно основание е изведено от неправилно тълкуване на понятието за държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС, доколкото Комисията счела, като допълнително основание, че френските власти не успели да докажат, че преценени отделно, двата предвидени от SNCF заема били предоставени по пазарния лихвен процент. Това правно основание се разделя на две части, основани:
- от една страна, на факта, че Комисията погрешно не приложила към двата разглеждани заема Съобщението на Комисията от 19 януари 2008 година относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скontoви лихвени проценти ⁽¹⁾, и
- от друга страна, на факта, че Комисията погрешно приела, че за да бъде съобразен с пазара, лихвеният процент на разглежданите заеми е трябвало да бъде около 14 %.
3. Третото правно основание е изведено от това, че Комисията допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки, като приела, че помощта за реструктуриране е несъвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тълкуван в светлината на насоките относно помощите за оздравяване и реструктуриране.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 345ДФЕС, който предвижда, че договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите членки, отнасящи се до режима на собственост върху имущество.

⁽¹⁾ ОВ С 14, стр. 6.

Жалба, подадена на 9 януари 2012 г. — Interbev/Комисия

(Дело T-18/12)

(2012/С 80/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Париж, Франция) (представители: P. Morrier и A. Bouviala, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 13 юли 2011 г., държавна помощ SA.14.974 (С 46/2003) — Франция — по отношение на вноските в полза на INTERBEV, С(2011) 4923 окончателен, все още непубликувано в Официален вестник на Европейския съюз, доколкото с това решение се квалифицират като държавни помощи осъществяваните от INTERBEV между 1996 г. и 2004 г. дейности в областта на рекламата, рекламното намаляване, техническата помощ и научноизследователската и развойна дейност, от една страна, и разширените доброволни вноски, които се използват за финансиране на тези дейности, като ресурси на държавата, представляващи съставна част от посочените по-горе мерки за държавна помощ, от друга страна,
- при условията на евентуалност, да отмени решението на Европейската комисия от 13 юли 2011 г., държавна помощ SA.14.974 (С 46/2003) — Франция — по отношение на вноските в полза на INTERBEV, С(2011) 4923 окончателен, все още непубликувано в Официален вестник на Европейския съюз, доколкото то приканва националните юрисдикции да пристъпят към възстановяване на разширените доброволни вноски (обжалваното решение, точки 201 и 202),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от непълни мотиви на обжалваното решение с оглед на член 296 от ДФЕС и по-специално на условията, отнасящи се: i) до селективно икономическо предимство в полза на операторите в говедовъдството и овцевъдството, ii) до държавния произход на дейностите, осъществявани от жалбоподателя, iii) до нарушението на конкуренцията и засягането на търговията между държавите членки, и iv) до задължителната връзка между дейностите, осъществявани от жалбоподателя, и разширените доброволни вноски, наричани също задължителни доброволни вноски, събирани между 1996 г. и 2004 г.
2. Второ правно основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1 от ДФЕС, доколкото дейностите, осъществявани от жалбоподателя между 1996 г. и 2004 г.:
- не могли да се припишат на държавата и разширените доброволни вноски, които те са финансирали, не съставлявали ресурси на държавата и изобщо не могли да се припишат на френската държава,
- не съставлявали икономическо предимство за един или повече бенефициери,
- не засягали дори потенциално конкуренцията и търговията между държавите членки.

3. Трето правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност, изведено от явна грешка в преценката шо се отнася до наличието на задължителна връзка по предназначение между разширените доброволни вноски и дейностите, провеждани от жалбоподателя.
4. Четвърто правно основание, изтъкнато при условията на евентуалност спрямо предходното, изведено от явна грешка в преценката шо се отнася до последиците, които националният съд следвало да изведе от липсата на уведомление за разширените доброволни вноски. В точка 202 от обжалваното решение Комисията насърчавала националните съдилища да разпоредят възстановяването на разширените доброволни вноски и да обявят за недействителни помощите, и заинтересованите лица да сезират националния съд, въпреки че националният съд не бил длъжен да разпорежи възстановяването на помощите и на разширените доброволни вноски поради факта, че такова възстановяване е неподходящо и практически невъзможно.

Жалба, подадена на 16 януари 2012 г. — Fomanu/CXВП (Qualität hat Zukunft)

(Дело T-22/12)

(2012/C 80/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Германия) (представител: Rechtsanwalt T. Raible)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 27 октомври 2011 г. по преписка R 1518/2011-1;
- да осъди СХВП да заплати разноските, направени в производството пред апелативния състав и в настоящото съдебно производство.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Qualität hat Zukunft“ за стоки и услуги от класове 9, 16 и 40.

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като разглежданата марка на Общността притежава отличителна способност.

Жалба, подадена на 20 януари 2012 г. — PT Musim Mas/Съвет

(Дело T-26/12)

(2012/C 80/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Индонезия) (представител: D. Luff, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени членове 1 и 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия (ОВ L 293, стр. 1) (наричан по-нататък „обжалваният регламент“), в частта му, която се отнася до жалбоподателя;

- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от

- това, че Общият съд е компетентен да разгледа членове 1 и 2 от обжалвания регламент и тяхната съвместимост с Регламент (ЕО) № 1225/2009 от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁽¹⁾ (наричан по-нататък „базовия регламент“) и с общите принципи на европейското право.

2. Второто правно основание е изведено от

- това, че Съветът нарушил член 20, параграф 10, буква и) от базовия регламент, доколкото:
 - а) допуснал явна грешка в преценката на фактите и злоупотреба с власт като отрекъл наличието на „единен стопански субект“ между жалбоподателя и съответния му филиал за продажби в Сингапур. В хода на разследването Комисията нарочно не взела предвид изтъкнатите от жалбоподателя факти относно свързаните дружества;